

1. 'Kon ik maar terug naar hiervóór...'

Toen ik op de middelbare school zat en viel met de fiets, was mijn fiets onbruikbaar geworden. Ik dacht: 'Kon ik maar drie minuten terug in de tijd, toen was er nog niets aan de hand.' Nou ging het hier alleen om een fiets. Maar je kunt datzelfde gevoel hebben bij grote dingen, bijvoorbeeld als je net een verschrikkelijk bericht hebt gekregen. Dan denk je: 'Een uur geleden was ik gewoon nog onbezorgd en gelukkig, en nu dit... Kon ik maar weer éven terug naar die onbezorgdheid van hiervóór!' In feite is dat ook de emotie van Maria Magdalena, in de dagen nadat Jezus gekruisigd is. Maria is zo intens uit haar doen. Kon ze maar weer terug naar de tijd dat Jezus er nog was. Kon ze Hem nog maar horen, maar zien, maar aanraken. Kon ze nog maar éven luisteren naar Zijn stem... Maar het kan niet meer. Hij is écht gestorven. Ze hebben Hem écht met elkaar begraven. Maria is ontroostbaar... Was het nog maar zoals hiervóór... Maar nu is zelfs het laatste wat nog aan Hem herinnerde, Zijn lichaam, weggehaald! Want dat móét wel, denkt Maria, dat lichaam móét wel meegenomen zijn. Het graf is leeg! Wat kan er anders gebeurd zijn? Maar wie heeft dat gedaan? Wie heeft het lichaam van Jezus meegenomen? En waarheen dan? En waarom? Maria begrijpt er niets van, en ze ziet alleen een wáás van tranen voor haar ogen. Opeens is er die Man, die haar een vraag stelt: 'Vrouw, waarom huilt u?' En Maria stort haar hart uit: 'Omdat ze mijn Here weggenomen hebben, en ik weet niet waar ze Hem neergelegd hebben.' Ze keert zich om, daar staat die Man, maar ze herkent Hem niet. Hij stelt nog een keer dezelfde vraag: 'Vrouw, waarom huilt u? Wie zoekt u?' 'Natuurlijk, het is de tuinman,' denkt Maria. En ze zegt: 'Mijnheer, als u Hem weggedragen hebt, zeg mij dan waar u Hem neergelegd hebt en ik zal Hem weghalen.' Ze blijft in haar cocon van verdriet. Tótdat... haar náám klinkt: 'Maria!' Dan opeens dringt het tot haar door: 'Die Man is niet de tuinman, dit is Jezus!' En ze kan alleen maar stamelen: 'Rabboeni!' Meester! Steeds dacht Maria: 'Was het nog maar zoals hiervóór!' En nu, opeens... is het zoals daarvoor! Hier staat Hij weer, levend en wel: haar Heer, haar Meester, haar Heiland, haar Redder: Jezus Zelf! En ze denkt: 'Ik heb U één keer moeten loslaten, dat overkomt me geen tweede keer! Ik laat U nóóit meer los! Nooit!' En het staat er niet bij, in de tekst, maar ik denk dat Maria voor Jezus op de grond valt en Zijn voeten wil grijpen om Hem vast te houden, en nóóit meer te laten gaan. Maar Jezus is haar vóór: 'Maria, houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader.'

2. Jezus liet Zich wel wel aanraken, maar niet vasthouden

'Houd Mij niet vast,' staat er in de Herziene Statenvertaling. In de oude Statenvertaling staat het anders. Daar staat: 'Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader.' Die tekst heeft altijd veel vragen opgeroepen. Waarom mag Maria Jezus niet aanraken, terwijl Jezus diezelfde avond nog aan de discipelen verschijnt en zegt, volgens Lukas: 'Waarom bent u zo in verwarring? Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb.' 'Kom maar!' zegt Jezus. 'Voel maar! Ik ben geen geest, Ik heb een echt lichaam!' En een week later zegt Hij tegen Thomas precies hetzelfde, we lezen dat later in Johannes 20. 'Thomas, geloof je niet dat Ik ben opgestaan? Kom hier met uw vinger en bekijk Mijn handen, en kom hier met uw hand en steek die in Mijn zij; en wees niet ongelovig, maar gelovig.' Allerlei mensen mochten Jezus dus aanraken. Dát was niet het probleem. En ik denk ook niet dat het is omdat Maria een vrouw was, dat ze daarom Jezus niet mocht aanraken. Nee, dat is het niet, want we lezen in Johannes 12 dat een ándere Maria, Maria van Bethanië, de voeten van Jezus zalft, dus Hem ook aanraakt. Nee, het ligt anders. Wie eraan twijfelt of Jezus écht is opgestaan, die mag Hem zelf voelen, aanraken. Maar Maria wil Jezus niet alleen aanraken, ze wil Hem vasthouden. Ze wil als het ware terug in de tijd, ze wil dat alles weer gewoon is, net als vroeger. En dát kan niet!

3. Jezus gaat weg... om dichtbij te kunnen komen!

'Houd Mij niet vast,' zegt Jezus, 'want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader.' Hier, op deze plek, vertelt Johannes in zijn Evangelie het meest duidelijk over de hemelvaart. Dit is het Hemelvaartsevangelie volgens Johannes. Aan het einde van zijn boek beschrijft hij niet, zoals Lukas, dat Jezus naar de hemel vaart. Nee, Johannes zegt het hier. 'Houd Mij niet vast,' zegt Jezus, 'want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader.' Dat klinkt heel onlogisch, vind je niet? 'Hou Mij niet vast, want Ik ben nog niet weggegaan.' Je kunt toch júíst iemand vasthouden die nog niet weggegaan is? 'Houd Mij niet vast,' zegt Jezus, 'want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader.' Oftewel: 'Als ik wél ben opgevaren naar Mijn Vader, dán mag je Mij vasthouden. Maar nu nog niet!' Vind je het niet vreemd? Hoe kun je nu Jezus vasthouden als Hij naar de hemel gevaren is? We hebben Handelingen 1 gelezen: de discipelen zien Jezus opstijgen. Echt, Hij verwijderd Zich van hen, en een wolk onttrekt Hem aan het gezicht. De wolk: teken van Gods aanwezigheid. Ná de hemelvaart mag Maria Jezus vasthouden. Ja, dat kan inderdaad. Want Jezus vaart naar de hemel om vanuit de hemel Zijn Heilige Geest te geven. En door de Heilige Geest komt Hij véél dichterbij dan Hij ooit lichamelijk zou kunnen. Jezus gaat naar de hemel om ons de Heilige Geest te zenden, die ín ons wil wonen. Intiemer kan het niet! Dus Jezus gaat wég... om dichtbij te komen! Dát is de hemelvaart! Hij gaat weg om dichtbij te komen, dichterbij dan ooit! Op de afgelopen Koningsdag zat ik even te kijken naar het bezoek van Willem-Alexander aan Doetinchem. Ik zag daar al die mensen staan, achter de dranghekken, en de koning die voorbij liep en hij gaf hier en daar iemand een hand. Ik dacht: 'De meeste mensen die daar staan kunnen hem alleen maar zien. Een páár mensen krijgen éven een hand. Meer zit er niet in. Met iemand die zo beroemd is kun je eigenlijk nauwelijks echt contact krijgen. Want ja, de koning heeft maar één lichaam... Hij kan niet uitgebreid in gesprek gaan met 18 miljoen onderdanen... En toch... Ik moet zeggen, ik zou het best willen. Ik zou best eens een avondje met de koning op de bank willen zitten en dóór willen vragen: 'Wat dóét het met u, dit ambt? En wat betekent uw geloof in God voor u?' Ik zou dat graag willen, maar ja, de koning is zo onbereikbaar. Stel dat Maria Jezus inderdaad had vastgehouden, en dat Hij níét naar de hemel was gevaren! Dan was Jezus nog steeds onbereikbaar geweest: een Man, ergens in Israël. Wie van ons zou het voorrecht hebben om Hem ooit in levenden lijve te ontmoeten? Ik denk: niemand. Maar door wég te gaan, door naar de hemel te gaan, is Jezus dichtbij gekomen! Hij zegt het Zelf in Johannes 16: 7. Daar staat: 'Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.' Daarom is het vandaag groot feest! De hemelvaart brengt Jezus niet verder weg, maar juist dichterbij! Nu, na de hemelvaart, mogen wij Jezus wél vasthouden. We mogen het wél zeggen: 'Ik laat u nóóit meer los!' Of, wat nog veel belangrijker is, Hij zegt het tegen óns: 'Mijn kind, Ik laat jou nooit meer los!'

4. Hoe is Jezus dichtbij?

Hoe werkt dat dan in de praktijk? Hoe kun je die band met de Here Jezus ervaren? Ik moet eerlijk zeggen: dat is per persoon wel heel erg verschillend. Sommigen van ons hebben zo'n vanzelfsprekend contact met de Here Jezus, en bij anderen lijkt het maar zo moeizaam tot contact te komen. Dat contact, dat kunnen wij niet maar eventjes régelen. Maria wil Jezus krampachtig vasthouden, ze wil Hem als het ware in haar greep houden. En dat kan niet! Want Hij is Heer, Hij is God de Zoon, en wij zijn mensen. Maar Hij láát Zich wel vinden. Misschien moet je lang zoeken, heel lang. Maar blijf vooral moed houden, want Hij belooft Zelf: 'Wie zoekt zal vinden! Wie klopt, voor hem zal worden opgedaan!' (Lukas 11: 10). Het gebed is daarbij essentieel. Probeer maar heel eenvoudig onder woorden te brengen wat je verlangen is, en als je blokkades naar God toe ervaart, benoem

ze maar. Als je bidden moeilijk vindt, zeg maar tegen de Here Jezus waaróm je bidden moeilijk vindt. En lees de Bijbel. Lees wat Jezus zegt in de Evangelieën. Laat Zijn woorden op je inwerken. En zoek de gemeente op, probeer niet in je eentje christen te zijn, terwijl Jezus Zelf een groter geheel geeft waar jij onderdeel van mag zijn. Misschien moet je het ontdekken, op welke manier Jezus in je leven aanwezig is. Dat is Hij ook door ménsen. Hij zegt in Mattheüs 25: 'Als je iemand eten geeft die honger heeft, dan geef je Mij te eten. Als je iemand opzoekt die ziek is, dan zoek je Mij op. Als je naar iemand toe gaat die in de gevangenis zit, dan ga je naar Mij toe. Voor zover je dit doet voor één van Mijn geringste broeders of zusters, heb je het voor Mij gedaan.' Zomaar, onverwachts, kun je de Here Jezus ontmoeten in iemand anders. Dat die ander je iets laat zien, door woorden of door daden, waarvan je later denkt: 'Eigenlijk was dat Jezus, die dat tegen mij zei.' Zoek Hem maar op, de Here Jezus! Hij laat Zich vinden. En als je Hem gevonden hebt: laat Hem niet los! Want Hij laat jou nooit los! Op de Hemelvaartsdag gaat Jezus weg... om dichtbij te komen! Hij zegt: 'Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.'

5. De Here Jezus neemt ons op in een intieme kring

Merk je dat, wat Jezus hier zegt? 'Ga naar Mijn broeders...' Wie zijn dat, die broeders? Dat zijn de discipelen, die Jezus nog maar drie dagen eerder allemaal in de steek hebben gelaten, in de Hof van Gethsemane. Allemaal zijn ze weggevlucht, toen Jezus gevangen werd genomen. Nu is Jezus net opgestaan. Dat is allemaal nog niet uitgepraat. Ze hebben nog geen vergeving gevraagd, alles zit er nog, zou je zeggen. En toch noemt Jezus Zijn discipelen... Zijn broeders! Ik vind dat zo hartverwarmend! Hier zie je dat Jezus, door te sterven aan het kruis, écht de zonde verzoend heeft! En zó wil Hij ook in uw leven komen, in jouw leven. Hij wil je opnemen in Zijn meest intieme kring: 'Mijn broer! Mijn zus!' Over nabijheid gesproken! Als de Here Jezus dat gezegd heeft: 'Ga naar Mijn broeders', dan geeft Hij Maria Magdalena ook een opdracht mee. 'Zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.' Even tussen haakjes, dit is een belangrijk moment: Jezus schakelt een vrouw in om Zijn Evangelie door te geven aan mannen. Als je misschien zou denken dat de Bijbel een vrouw-onvriendelijk boek is, denk dan eens aan deze passage! De Here Jezus schakelt zowel mannen als vrouwen in. Voor Hem is ieder mens kostbaar. Maria krijgt een boodschap mee. 'Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.' In deze woorden zit een verwijzing naar Psalm 89. Psalm 89 is een koningspsalm, het gaat over de ware koning, die in feite de Messias is. God Zelf zegt over die ware Koning, over die Messias, in vers 27: 'Hij zal tot Mij roepen: U bent mijn Vader, mijn God en de rots van mijn heil. Ja, Ik zal hem tot een eerstgeboren zoon maken, tot de allerhoogste van de koningen van de aarde.' Het woordje 'Vader' wordt in het Oude Testament maar héél af en toe gebruikt voor God, in totaal maar acht keer. En deze combinatie: 'Mijn Vader en mijn God', staat alleen in Psalm 89. Als Jezus deze paar woorden noemt: 'Mijn Vader, mijn God', dan denkt iedere gelovige Jood aan Psalm 89: 'Hij zal tot Mij roepen: U bent mijn Vader, mijn God en de rots van mijn heil. Ja, Ik zal hem tot een eerstgeboren zoon maken, tot de allerhoogste van de koningen van de aarde.' Deze woorden gaan over de Messias Zelf! Hij noemt de HERE Zijn Vader en Zijn God. En de HERE Zelf noemt Hem Zijn eniggeboren Zoon, de allerhoogste van de koningen van de aarde. En dan het wonder: de Messias, die zegt hier: 'Mijn Vader is ook uw Vader, Mijn God is ook uw God.' Voel je het? Zo trekt Jezus als het ware Zijn leerlingen in de kring. 'Broeders' zijn ze. 'Broers en zussen', met dezelfde Vader, dezelfde God als Jezus. Dit is échte nabijheid! Jezus kiest ervoor om heel nauw met ons, als Zijn leerlingen, verbonden te zijn. Hij kiest niet voor afstandelijkheid, nee, Hij kiest voor nabijheid. En juist daarom vaart Hij naar de hemel: Hij gaat weg om dichtbij te kunnen zijn. Er is écht héél veel te vieren vandaag! Hemelvaartsdag is zó'n heerlijk feest! In álles wat Jezus doet, toont Hij Zijn liefde, Zijn oneindige liefde. Óók in de hemelvaart. Niet voor niets stijgt Hij al zegenend op.

Hij blijft betrokken bij ons leven, op een nieuwe en intense manier. We hoorden het ook aan het begin van de dienst, die woorden van Jezus in Mattheüs 28: 20: 'En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld.' Jezus blijft met ons verbonden, zelfs nóg intiemer dan in de tijd dat Hij op aarde leefde. Op internet kwam ik een voorbeeld tegen van hoe dat kan zijn, hoe je de aanwezigheid van Here Jezus heel duidelijk kunt ervaren. Het is het persoonlijke verhaal van Sabine Van Huffel uit Vlaanderen. En ik zeg je vast: het is een ingrijpend verhaal. Sabine Van Huffel schrijft vanuit een katholieke achtergrond over de verrijzenis van Jezus, de opstanding op de Paasmorgen, en over ons eigen geloof in die verrijzenis. Ze zegt dit. 'Het verrijzenisverhaal heb ik het sterkst ervaren toen ons tweejarig zoonje Adriaan plots en geheel onverwacht overleed, 33 jaar geleden. Het was de zwaarste beproeving in mijn leven. Toen ben ik door een lange tunnel gegaan. Maar doorheen mijn verwerkingsproces met ups en downs, kreeg Pasen voor mij een heel nieuwe en concrete betekenis. In het ziekenhuis raadde de dokter me aan Adriaan nog even in mijn armen te houden. Waarom? Dit was Adriaan niet meer? Met Adriaan in mijn armen, schoten heel confronterende levensvragen door mijn hoofd. Geloof ik in de verrijzenis, ook na dit persoonlijke drama? Na dagen van ontredde bereiden we ons voor op zijn begrafenis. De avond voordien was er nog een afscheidsmoment in de kapel van het UZ Leuven waarbij het witte kistje met het lichaam van onze zoon voor een doek met de verzen Christus stond. Het was toen vlak na Pasen. Ineens overviel mij een grote rust bij deze confrontatie. Ik zag plots in dat onze zoon in de handen van God was. Ik hoefde niet ongelukkig te zijn, nu ik als moeder wist dat ons kind gelukkig was. Het klinkt misschien ongeloflijk, maar alle verdriet viel toen van mij af. Ik voelde een onverklaarbare kracht die me oversteeg, heel eigenaardig. Iedereen verwacht van de moeder dat ze triestig is op zo'n moment, maar het lukte me niet meer. Het verdriet had plaatsgemaakt voor een soort geruststelling. Ook de dag nadien, op de begrafenis, voelde ik me sterk genoeg om de eerste lezing voor te lezen. Het was een tekst van Kahlil Gibran die mijn visie perfect omschrijft: "Ouders bezitten hun kinderen niet". Dit krachtig moment kon ik niet vasthouden. Een lange weg in de verwerking volgde, maar die ervaring van verrijzenis is gebleven. (...) Ik bleef worstelen met de vraag: wat is de zin van het veel te korte leven van mijn zoonje Adriaan? (...) Het antwoord kreeg ik tijdens een stilte-retraite in de abdij van Drongen, drie maand na zijn dood. Toen werd het mij zo duidelijk dat liefde sterker is dan de dood. Vanuit de liefde die Adriaan mij heeft gegeven, bleef hij verder leven in mij. Dat gaat niet verloren, dat is niet weg, hij blijft deel van wie ik ben. Zo heeft Jezus ook de dood overwonnen. Zijn liefde blijft in ieder van ons wonen.' Ik vond dit een ontroerend getuigenis. Jezus' liefde blijft in ons wonen. Doordat Hij is opgestaan uit de dood krijgt het leven glans, ook als dat leven hier op aarde al zo pril tot een einde is gekomen. Over dit aardse leven met al zijn gebrokenheid laat de Here Jezus Christus Zijn licht stralen. Hij is erbij, Hij geeft een diepe rust, Zijn liefde blijft in ons wonen.

6. Hemelvaartsdag: de grote huldiging!

Tenslotte nog dit. Hemelvaartsdag is niet alleen de dag waarop Jezus naar de hemel ging om óns verder te helpen en nabij te zijn. Het is ook de dag die voor Hem Zelf geweldig geweest moet zijn. Na alles wat Jezus hier op aarde heeft gedaan, na al die jaren van lijden aan deze wereld, na de verschrikkingen van het kruis, na Zijn marteldood, na Zijn opstanding, na de veertig dagen waarin Hij Zijn discipelen instructie heeft gegeven, na ál die taken mag Hij nu eindelijk terug naar huis! Terug naar Zijn Vader, terug naar de hemel. En daar, in de hemel wacht Hem de grote huldiging! Hij wordt gekroond, en mag gaan zitten op de ereplaats, aan de rechterhand van de Vader. Straks, aan het eind van de dienst, zullen we het zingen: 'Kroon Hem met koningskroon, het Godslam op Zijn troon!' Hemelvaartsdag is een huldigingsfeest. En bij dit feest steekt elke menselijke huldiging bleekjes af. Daarom is het zo goed om hier te zijn, en om het feest sámen te vieren! Het feest van Jezus die weggegaan is om dichterbij te komen. Jezus, die het tegen ons zegt: 'Mijn broer, Mijn zus, Ik laat je nooit meer los!' Amen.